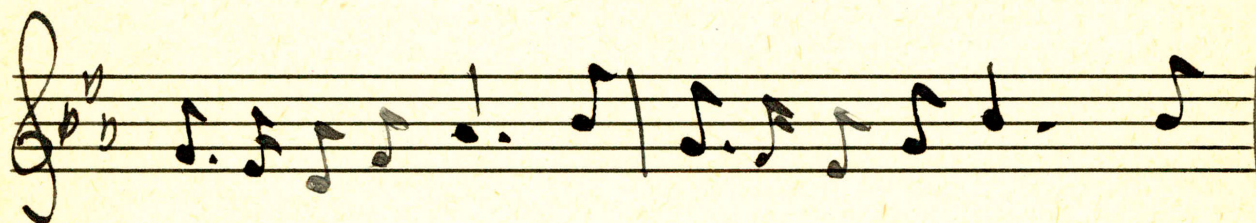
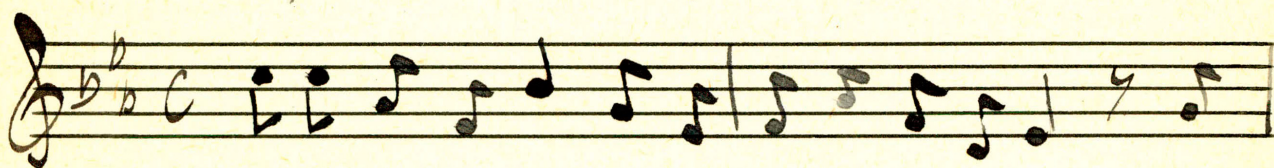
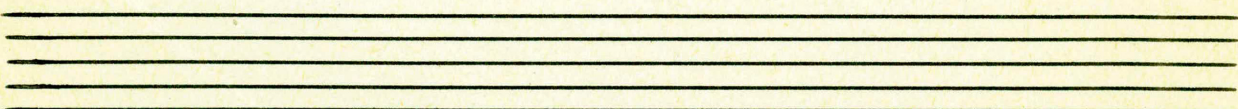
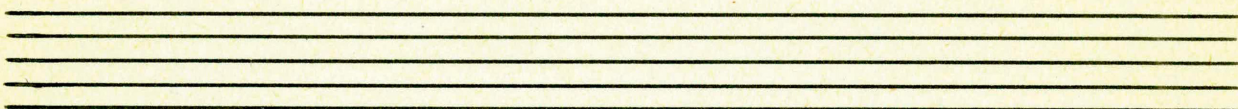
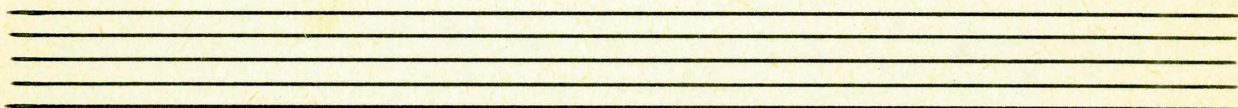
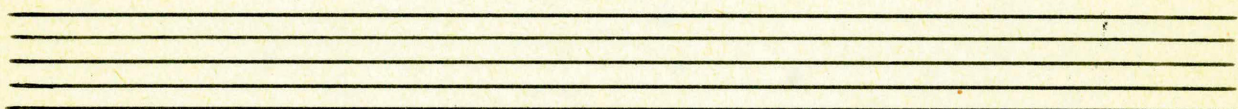
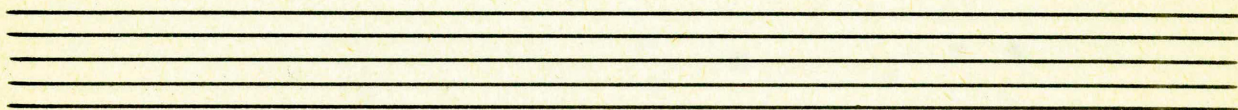
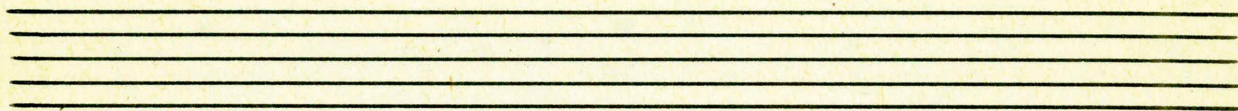

Ola folket de haer mig di smyket i sin fange

Lina Lindberg

Aug. 1932.

1. Och folket de hava mig så mycket på sin tunga,
det vore mycket bättre att sörja var för sig,
att sörja var för sig,
Jag själv har fått min del,
min lott har blivit/varit/ ringa,
den jag får kännas vid.
2. Äpplet det växer så högt uti trädet,
men när det bliver moget så faller det till jord.
Så har det gått med mig,
så går det ock med dig,
så går det med oss alla till världens sista tid.
3. Jag är lik en lilja i oskuld upprunnen
ibland detta ogräs jag råkat uti.
Jag är lik ett lamm
i främmande land,
likt fåret ibland ulvarna sliter sig fram.
4. Lycklig är den yngling, som ej behöver tjäna,
som får vara hemma hos sin hulda far och mor.
Den ingenting har lärt/?/,
den ingenting vet,
den gör hulda far och mor så mången förtret.

